

HRVATSKI PLEMIČKI ZBOR

Collegium Nobilium Croaticum

Pozivamo Vas da dođete na druženje članova i otvoreno predavanje:

u ponedjeljak, 9. prosinca 2019. u 18,30 sati

u naše prostorije u Zagrebu, Teslina ulica 13/1 koje će održati

Dr. Ivan Mirnik

pod naslovom

Izumrle graničarske plemenite obitelji Borot(h)a

Dr. Ivan Mirnik   Životopis;

Ivan Mirnik se rodio u Zagrebu 1942. god. Maturirao je na I. gimnaziji u Zagrebu 1961. god.; studirao je arhitekturu na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu (1961.-1963.) potom arheologiju kao jednopredmetnu grupu (VI grupa) na Filozofskom fakultetu u Zagrebu te je diplomirao 1969. god. Od 1970. do 1973. radio je kao arheolog-konzervator u Republičkom zavodu u Zagrebu, gdje je položio stručni ispit 1972. god. Od 1973. god. do umirovljenja 2011. god. radio je u Arheološkom muzeju u Zagrebu na Numizmatičkom odjelu. Nakon postdiplomskog studija Muzeologije, informatičkih znanosti i bibliotekarstva pri Rektoratu Sveučilišta u Zagrebu magistrirao je 1974. god. s temom „Numizmatička tradicija u Hrvatskoj“. God. 1971. studijski je boravio u Mađarskoj, a školsku godinu 1974/75. proveo je na Arheološkom institutu Sveučilišta u Londonu, radeći na temi «Coin Hoards in Yugoslavia». Dio disertacije objelodanjen je 1981. god. u Oxfordu, a Rješenjem Filozofskog fakulteta u Zagrebu imenovan je u znanstveno zvanje znanstvenog suradnika dana 10. VII. 1979. Godine 1982. imenovan je muzejskim savjetnikom, a 1984. god. je imenovan u zvanje znanstveni savjetnik. Radio je na više arheoloških iskopavanja i istraživanja u zemlji (Kaptol nedaleko Požege, Jamina Sredi na Cresu, Vela Grot na Lošinju, Danilo Gornje nedaleko Šibenika, Dioklecijanova palača u Splitu, Otok nedaleko Vinkovaca, Štikada nedaleko Otočca, Gornje Čelo na Koločepu) i u inozemstvu (Vindonissa u Švicarskoj, Berbourg u Luksemburgu). Akademske godine 1983. predavao je barbarsko-keltsku numizmatiku na Sveučilištu Saarlanda u Saarbrückenu. Bibliografija I. Mirnika sadrži više od 450 bibliografskih jedinica.

Sažetak predavanja: Izumrle graničarske plemenite obitelji Borot(h)a.

Osim obitelji Borota i Borota od Budabrana, u prošlosti su postojale još dvije plemićke grane, ona “pl. Borotha” i “Borotha od Trstenice”. Tako je npr. dugovjeki Livius Borotha od Trstenice, kao generalmajor s mnogim odličjima, od cijelog roda postigao najblistaviju karijeru u austrijskoj vojsci. Sve grane te obitelji izumrle su u muškom koljenu smrću Livijevega sina Sergiusa u Beču 1990. god., a postoje još samo potomci po ženskoj liniji.

Stariji Simon Borota nije bio samo suvremenik, nego i suborac hrvatskoga bana Josipa baruna Jelačića Bužimskog. Pod njime se Simon Borota borio već u Turskoj Hrvatskoj, npr. u Kladuši 1835. god. i u Podzvizdu 1845. god., a kasnije i u Ugarskoj 1848/49. god. – u Ugarskoj je istovremeno ratovao i Simonov bratić Andrija, kao i šurjak mu Adam Vranešević. Prema jednom izvoru Simon Borota rođen je 1804. god., a prema drugom 1806. god., u Gornjoj Trstenici kod Vrginmosta, a umro je 4. listopada 1870. u Udbini. Sa šesnaest je godina stupio u C.k. pješačku graničarsku pukovnicu br.1 i postupno je napredovao do kapetana 1. klase (1849. god.). Dana 10. lipnja 1850. god. odlikovan je Redom Željezne krune III. razreda, a 1. rujna 1854. god. uzdignut je u plemićki stalež s predikatom "od Budabrana". Sudjelovao je i u talijanskom ratu 1859. god. Godine 1860. je na kratko vrijeme umirovljen, a slijedeće je godine imenovan zapovjednikom glasovite utvrde Cetingrada. Konačno je umirovljen sa činom majora 1865. U nastavku riječ je o Simonovoj ženi Katarini Vranešević, kćerki petrinjskoga gradonačelnika, c.k. majora Davida Vraneševića, i njenim rođacima, kao i o drugim pripadnicima obitelji Borota, o Simonovu bratiću Andriji, Simonovim sinovima i unuku, koji su služili u austrijskoj vojsci, navodno njih oko 45.

Veselimo se da ćemo se poslije predavanja družiti i razgovarati

Plemićki stal